Γράφει ο Απολλόδωρος (II, 133-134): «Όσο καιρό ο Ηρακλής ήταν σκλάβος της Ομφάλης, λέγεται ότι έγινε η εκστρατεία στην Κολχίδα (η Αργοναυτική εκστρατεία). Ύστερα από την σκλαβιά του (…), έπλευσε κατά της Τροίας με 18 πλοία που καθένα είχε πενήντα κωπηλάτες και με στρατό από διακεκριμένους ήρωες, εθελοντές». Αυτό σημαίνει ότι η προσβολή του Ηρακλή από τον Λαομέδοντα συνέβη πολύ πριν από την Αργοναυτική εκστρατεία και το ξέπλυμά της πολύ μετά. Και, το σπουδαιότερο, ότι το ταξίδι των Αργοναυτών στην Κολχίδα έγινε τον καιρό που ο Ηρακλής ήταν σκλάβος στην Ομφάλη. Και η μυθολογία διαβεβαιώνει ότι ο ημίθεος ήταν στη δούλεψή της τρία χρόνια. Πρόκειται για μια ακόμα «ολόκληρη ιστορία» που κι αυτή έχει να κάνει με άλογα και που θα την δούμε ξεχωριστά.

Το βέβαιο είναι ότι η εκδικητική εκστρατεία του Ηρακλή εναντίον της Τροίας έγινε τον καιρό που ο ήρωας ξέπλενε τη μια μετά την άλλη όλες τις προσβολές που του είχαν γίνει. Μετά το ξεκαθάρισμα των λογαριασμών του με τον Λαομέδοντα, πάλι με στρατό, εκστράτευσε εναντίον του Αυγεία: Εκείνου, τους στάβλους του οποίου είχε καθαρίσει με εντολή του Ευρυσθέα, εκτελώντας τον πέμπτο άθλο του. Ο Αυγείας ήταν ένας από τους Αργοναύτες και μετείχε στην εκστρατεία επειδή ήταν αδελφός του βασιλιά της Κολχίδας, Αιήτη, τον οποίο θέλησε να επισκεφθεί «επί τη ευκαιρία». Μετά τον άθλο, ήταν αδύνατο να συνυπάρχουν ο Ηρακλής και ο Αυγείας στην Αργώ. Παρ' όλα αυτά, η εκστρατεία εναντίον της Τροίας τοποθετήθηκε μετά τον ένατο άθλο, στην επιστροφή από την χώρα των Αμαζόνων όπου είχε αποκτήσει την ζώνη της Ιππολύτης. Όχι με 18 αλλά με μόλις έξι πλοία και λίγους άνδρες, λέει στην Ιλιάδα ο Όμηρος (Ε 641).

Κατέπλευσε στην παραλία του Ιλίου, άφησε τα πλοία στη φύλαξη μικρής φρουράς επικεφαλής της οποίας ήταν ο Οϊκλής από το Άργος και με βήμα ταχύ έσπευσε εναντίον της πόλης. Ο αιφνιδιασμός ήταν απόλυτος με αποτέλεσμα ο Λαομέδοντας να μην προλάβει να οργανωθεί. Σκέφτηκε τον αντιπερισπασμό: Με όσους μπόρεσε να μαζέψει, κινήθηκε, από άλλο δρόμο, εναντίον του Οϊκλή και της φρουράς, ελπίζοντας ότι ο Ηρακλής θα γύριζε να υπερασπιστεί τα πλοία. Λάθεψε.

Ο Ηρακλής προτίμησε να πολιορκήσει την Τροία. Στη μάχη της παραλίας, ο Λαομέδοντας σκότωσε τον Οϊκλή αλλά δεν μπόρεσε να κάψει τα πλοία, καθώς οι υπόλοιποι πρόλαβαν κι ανοίχτηκαν στο πέλαγος. Ο Λαομέδοντας και οι δικοί του γύρισαν στην Τροία κι ανέβηκαν στα τείχη της για να την υπερασπιστούν. Μάταιος κόπος. Στην πλευρά του Ηρακλή ήταν και ο Αιγινήτης ήρωας, Τελαμώνας (πατέρας του Αίαντα της Σαλαμίνας που διακρίθηκε στον κατοπινό Τρωικό πόλεμο). Δημιούργησε ρήγμα στα τείχη κι από το άνοιγμα όρμησε πρώτος

μέσα στην πόλη με γυμνό ξίφος. Τον είδε μάλιστα ο Ηρακλής και θύμωσε, καθώς δεν ανεχόταν να είναι άλλος πιο μπροστά από αυτόν. Έβγαλε το σπαθί του κι όρμησε να σκοτώσει τον συναγωνιστή του.

Ο Τελαμώνας τον ήξερε καλά. Κατάλαβε, τι συμβαίνει και, αντί να υπερασπιστεί τον εαυτό του, άρχισε να μαζεύει πέτρες και να τις βάζει τη μια πάνω στην άλλη. Ο Ηρακλής απόρησε και κοντοστάθηκε. Τον ρώτησε, τι κόλπο ήταν αυτό με τον σωρό από τις πέτρες. Με κάθε φυσικότητα, ο Τελαμώνας εξήγησε πως έφτιαχνε βωμό προς τιμή του «Ηρακλή του Καλλίνικου» (του Ηρακλή που κατορθώνει ωραίες νίκες). Ο ημίθεος κολακεύτηκε και το πράγμα έμεινε εκεί.

Στη μάχη που ακολούθησε, ο Ηρακλής σκότωσε τον Λαομέδοντα και όλα τα αρσενικά παιδιά του, εκτός από τον Ποδάρκη: Τον μικρότερο γιο του βασιλιά που είχε εναντιωθεί στην απόφαση του πατέρα του να μην εκπληρώσει την υπόσχεσή του. Όσο για την Ησιόνη, την χάρισε στον Τελαμώνα ως βραβείο για την ανδρεία του. Και της έδωσε την άδεια να ελευθερώσει όποιον ήθελε από τους αιχμαλώτους. Εκείνη διάλεξε τον αδερφό της, Ποδάρκη, αλλά ο Ηρακλής είπε ότι ο νεαρός ήταν ήδη δούλος κι έπρεπε να αγοραστεί. Η Ησιόνη ρώτησε, ποια ήταν η τιμή του. Ο Ηρακλής της είπε να δώσει όσα ή ό,τι ήθελε. Η Ησιόνη έβγαλε το κάλυμμα της κεφαλής της και το πρόσφερε ως αντάλλαγμα. Από τότε, ο Ποδάρκης ονομάστηκε Πρίαμος (αγορασμένος, από το ρήμα πρίαμαι = αγοράζω). Ο Ηρακλής όχι μόνο τον ελευθέρωσε αλλά και τον άφησε βασιλιά στην Τροία.

(τελευταία επεξεργασία, 7 Σεπτεμβρίου 2021)